



Cumhuriyet Okur Temsilcisi Güray Öz'ün savunmasının tam metni

“PİDE İSMARLADIĞIM PİDECI HAKKINDA SORUŞTURMA OLDUĞUNU NASIL BİLECEĞİM”

"Pide ismarladığım pideci hakkında soruşturma olduğunu nasıl bileceğim"

25 Temmuz Salı 2017 20:15



Cumhuriyet davası ikinci gününde de devam etti...

Cumhuriyet davası ikinci gününde de devam etti.

Davanın ikinci gününde, 9 aydır tutuklu olan Cumhuriyet gazetesi Okur Temsilcisi Güray Öz savunmasını yaptı.

Gazeteci Güray Öz'ün savunmasının tam metnini yayımlıyoruz:

"İstanbul 27. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na,

Suçlamalar ve Yanıtlar

İddianamede tarafıma yöneltilen suçlamalar şöyle belirtilmiştir.

- Başta FETÖ olmak üzere terör örgütleri ile ilişki.
- Vakıf Yönetim Kuruluna seçilerek İnan Kıraç, Nevzat Tüfekçioğlu ve Şükran Soner'in tasfiye edilmesi eylemine katılmak.
- Yine Vakıf Yönetim Kurulu üyesi olarak gazetenin yayın politikasının değiştirilmesine katılmak.
- Cumhuriyet okurlarının, CUMOK'ların şikayetlerini dilek ve isteklerini yönetime aktarmamak.

- Vakıf Yönetim Kurulu üyesi olarak vakıftan borca batık şirkete karşılıksız borç verilmesi kararına iştirak etmek.

- FETÖ'den hakkında soruşturma bulunan bir kişiyi telefonla aramak, BYLOCK kullanan bir FETÖ'cü ile telefon ile iletişim kurmak.

1 -

Laik, demokratik bir Cumhuriyet için çaba gösteren gazetecilik ilkelerine ömrü boyunca sadık kalmış bir gazeteci olarak şeriatçı, darbeci terör yöntemlerini benimseyen örgütleri desteklediğim, **"üye olmamakla birlikte örgüte bilerek isteyerek yardım ettiğim"** iddiasını **şiddetle reddediyorum**. Soruşturmayı açan yürüten savcının FETÖ ile ilişkili bir davadan yargılanıyor olmasını da iddianın mesnetsizliğinin önemli bir kanıtı sayıyorum. Hiçbir zaman bir terör örgütüne üye olmadım, herhangi bir terör örgütüne yardım olarak sayılabilecek bir eylem içine girmedim. İddianamede terör örgütleri ile ilişkili olduğuma dair tek bir somut kanıt bulunmamaktadır. Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Uluslararası Haber Ombudsmanları Birliği, Avrupa Türk Gazeteciler Birliği ve Pen Türkiye üyesiyim.

2 -

Savcının suçlamaları hukuki temelden yoksundur. Hemen söylemem gerekir ki suçlamalarda yasaların suçlamaların kişilerle bağlantısının kurulması ilkesi ihlal edilmiş, suçlamaların birtakım emarelere değil somut kanıtlara delillere dayanması gerektiği ilkesi göz ardı edilmiştir. Oysa somut delil zorunluluğu daha gözaltı aşamasında şart koşulmakta, Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 91. maddesinde bu konunun altı çizilmektedir. Gözaltılarla ilgili olarak yasa koyucu daha önce var olan "emarelere" terimini maddeden çıkarmış, **"gözaltına alınma kişinin bir suç işlediği şüphesini gösteren somut delillerin varlığına bağlıdır"** demiştir.

Ama her şeyden önce Anayasa'nın 38'inci maddesinde açık ve net bir şekilde **"ceza sorumluluğu şahsidir"** denildiğini hatırlıyorum.

Türk Ceza Kanununun 20. maddesinde de "ceza sorumluluğu şahsidir" denilerek bu temel ilke açıkça belirtilmiştir. Ayrıca izleyen 21. madde de **"suçun oluşması kastın varlığına bağlıdır"** denilerek, savcının sık sık kullandığı "bilerek isteyerek" klişesinin delillendirilmesi iddianamenin hiçbir satırında gerçekleştirilmemiştir.

3 -

Savcılar, Vakıf yönetim kurulu üyelerinin yayınlardan sorumlu olduğunu iddia ediyorlar. Savcıların bu iddiasının tersine gazetenin sahibi konumundaki vakfın *-ki bu gazetenin künyesinde açıkça belirtilmiştir-* sorumluluğu bulunmamaktadır. Savcılar, Anayasanın 38. maddesini ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 6. ve 7. maddeleri ile ilgili **"sahiplerin sorumluluğunu ortadan kaldıran 5932 sayılı iptal kararını"** görmezden gelmeyi tercih etmişlerdir. Anayasa Mahkemesi, Terörle Mücadele Kanunu'nun 6 ve 7. maddelerinde 5532 sayılı yasa ile yapılan değişiklik çerçevesinde basın yayın yoluyla işlenen suçlarda **"yöneticilerinin sorumluluğu"** hususunu ayrıntılı bir şekilde tartışmış ve sonuca bağlamıştır. Yüksek mahkeme kararında **"basın ve yayın organlarının sahipleri ve yayın sorumluları başkasının eylemi nedeniyle ceza sorumluluğu altına sokulamaz, aksi durum ceza sorumluluğunun kişiselliği ilkesi ile bağdaşmayacaktır"** denilmiştir. Bu durum ayrıca Basın Kanununda da belirtilmiştir. Ayrıca vakıf yönetim kurulu üyelerinin haberlerden ve manşetlerden sorumlu olduğunu iddia eden savcılar, yayınlara müdahalenin fiziki imkansızlığını da dikkate almamışlardır. Sanıyorlar ki vakıf yönetim kurulu üyeleri her akşam gazete basılmadan önce yayını gözden geçirecekler, şu olsun bu olmasın öyle olsun böyle olmasın diyebilecekler. Fiziki imkansızlığın iddia edilen suçun oluşmasının önünde temel bir engel olduğu, olmayan hukuki sorumluluk iddiasını tümüyle boşa çıkardığı hiç dikkate alınmamıştır.

Hiç kuşkusuz vakfın bir sorumluluğu var. Bu sorumluluk Genel Yayın Yönetmenini yayını gerçekleştiren şirkete önererek, vakıf senedinin başındaki ilkeleri ve yayın ilkelerini göz önünde tutarak ve hatırlatarak yerine getiriliyor. Yoksa günlük yayının denetlenmesi şeklinde bir sorumluluk söz konusu değildir ve olamaz.

4 -

Bir diğeri vakıf yönetim kurulu üyelerinin tasfiye edildiği iddiasıdır. Vakıf yönetim kurulu üyeleri İnan Kıraç ve Nevzat Tüfekçioğlu ifadelerinden de anlaşılacağı gibi 18.02.2014 tarihinde yönetim kurulu üyeliklerinden istifa etmişlerdir. Zamanında yönetim kurulu üyesi Şükran Soner de aday olmayacağını açıklamıştır. Peki ben vakıf yönetim kurulu seçilmemden önce, yönetimden istifa ederek ayrılan kişileri nasıl tasfiye etmiş, olmayan böyle bir eyleme katılmış olabilirim? Bu seçimden önce yönetimden istifa ederek ayrılan kişileri **"tasfiye etmek"** eylemine katılmış olabilir miyim? Henüz üyesi olmadığım bir kuruldan söz ediliyor; ikincisi ise ortada bir tasfiyenin değil istifanın söz konusu olmasıdır. Bu iddia benim açımdan üzerinde durulmaya değer bir iddia değildir.

5 -

2013 yılından sonra yönetime gelen vakıf yönetim kurulu üyelerinin radikal bir yayın değişikliği ile FETÖ, PKK, DHKP-C eylemlerini meşru göstermeye yönelik yayın yapmak ve böylece örgüt üyesi olmamakla birlikte terör örgütüne yardım etmek suçunu işledikleri, benim de 2014 yılında vakıf yönetim kuruluna seçilerek suça katıldığım iddia ediliyor.

Üzerinde durulması gereken bir diğer temel iddia yayın politikasının değiştirilip değiştirilmediği iddiasıdır.

Savcıların bir yayın politikası değişikliğinden söz etmeleri, **bu davanın konusunun yazı, haber, makale kısaca gazetelik olduğunun somut kanıtıdır**. Zaten konu gazetecilik olduğu için de savcılar delil diye, kanıt diye yalnızca haberlerden, yazılardan, manşetlerden söz etmektedirler.

Savcı iddiasını yasada öngörülen yöntemlere göre seçilmemiş, konu ile ilgili uzmanlığı bulunmayan bilirkişinin, daha doğrusu bilmez kişinin afaki, haber ve yazılarda, manşetlerde görmek istediklerini gören, niyet okuyan yorumlarına dayandırıyor.

Oysa üniversitelerimizin basın yayın bölümlerinde, iletişim fakültelerinde, alanında yetkin çok sayıda öğretim üyesi vardır.

Savcı, bilirkişi dışında kimi kişilerin yazı ve haberlerle ilgili subjektif yorumlarını da delil sayıyor.

Bu kişilerin bir kısmı gazete ile olan hasmane ilişkileri nedeniyle objektif, nesnel olamıyorlar. Diğer bir kısmı ise yazılardaki görüşleri beğenmediklerini ifade edenlerdir. Ama Cumhuriyet'e yönelik tutuklama operasyonunu da onaylamıyorlar.

Bir diğer kategori ise ömürlerinin önemli bir bölümünü FETÖ'ye hizmetle geçirmiş kişilerdir. Onların ifadelerinin iddianamede kanıt olarak sunulması tuhaftan da ötedir.

Her koşulda haberlerde, manşetlerde niyet okumayı bırakmak, yazıları doğru anlamaya gayret etmek gereklidir. Bunun için de yazıların içinden tek bir cümleyi cımbızlamak yerine bütününe bakmak zorunludur.

Savcılar ve onların bilirkişisi ve tanıkları delil olarak sunulan haberlerde, manşetlerde yalnızca niyet okumakla kalmıyor, haberleri başlıkları açıkça çarpıtıyorlar. İddia edilen tarihlerde, yani 2013 – 2016 arasında gazeteyi nesnel bir şekilde taramış, gözden geçirmiş olsalardı onlarca haberin Fethullah Cemaatinin, darbeci teröristlerin yaptıklarını, ülkeye verdikleri zararı açık net bir şekilde yansıttıklarını da görebileceklerdi. Ama besbelli görmek istememişler. Gazetenin editoryal alanında çalışan arkadaşlar eminim size bu örnekleri sunacaklardır.

Ama ben de gazetenin okur temsilcisi olarak yayın politikası üzerine genel bir değerlendirme yapmak isterim.

Bir Cumhuriyet yazarı ve gazetenin ombudsmanı - okur temsilcisi olarak kendimi gazetelerin yayın politikaları ile Cumhuriyet'in yayın politikası konusunda bilgi sahibi sayarım.

Gazeteler zaman zaman yayın politikalarını değiştirebilirler. Bunun *Türk Ceza Kanunu ile cezalandırılması gereken* bir suç olarak görülemeyeceği kanısındayım. Bu türden değişiklikler basın yayın ahlakı ve gazetecilik etiği ile bağdaşmayabilir. Gazeteler kimi zaman "**zamanın ruhuna**" kapılabilir; iktidarlar değiştikçe ağır basan politikalar zorladıkça ya da gazete sahipleri değiştikçe yayın politikalarını terk edebiliyor, kendilerine yeni bir rota çizebiliyorlar. Kuşkusuz bu durum etik olarak hoş karşılanabilir bir durum değildir.

Bir örnek vermek gerekirse, hatırlanacaktır. Çok yakın bir tarihe kadar, yani **FETÖ'nün foyası ortaya çıkana kadar medya mahallesinin çok sayıda üyesi Fethullah Cemaatini yere göğe koyamıyordu**. Eleştirene kötü gözle bakılıyordu. Elçiliklere, konsolosluklara, cemaate yardım etmelerini isteyen genelgeler gönderiliyor, uyarılar en üst organlardan da gelse hasır altı ediliyor, eleştiriler laikliği savunanların saptırması olarak yorumlanıyordu. Daha sonra yayın politikaları doğal olarak hemen değişti ve FETÖ'nün bu kez gerçek yüzü gazetelerde yer almaya ama bu kez de FETÖ'ye yönelen soruşturmalar davalar sola, akademisyenlere, bizim yargılandığımız bu davada olduğu gibi gazetecilere yönelmeye başladı. Yayın politikalarını zamanın ruhuna göre ayarlayanlar, yayın politikalarını yeniden ayarladılar. Kimi zaman tetikçiliğe kadar varan örnekler yaşandı. FETÖ'ye yöneltilmesi gereken iddialar sulandırılmaya çalışıldı.

Cumhuriyet gazetesinin ise bu konuda alni aktır. Öncesinde de sonrasında da gazete bir meczubun peşinden gidenleri uyarmış, takiyeye dikkat çekmiş, yayın politikasındaki tutarlılığı korumuştur. Bu nedenle Ergenekon davalarında baş yazarı ve yazarları sanık yapılmıştır. Buna rağmen ilkeli, tutarlı yayın politikası hiçbir değişikliğe uğramadan sürmüştür. Bu nedenle ne kadar çaba gösterilirse gösterilsin gazete herhangi bir terör örgütü ile ilişkilendirilmeyecek, bu türden iddialar kanıtlanamayacak, olmayan işler olmuş gibi gösterilemeyecektir.

Çünkü Cumhuriyet gazetesinin yayın politikasının temel ilkeleri; **cumhuriyetçilik, laiklik ve demokrasi**, gazetenin türü cinsi ne olursa olsun terör örgütleri ile ilişkilendirilmesinin karşısında sağlam bir kalkandır.

Cumhuriyet gazetesinin yayın politikasının sürekliliğinin dayandığı temel, uyguladığı vakıf modelidir. Bu model yurtdışında da ilgiyle izleniyor. Özelliği sermaye sahipliğine dayanmaması, kar amacı gütmemesi, demokratik işleyişi ve en önemlisi redaksiyonla, editoryal alanla sahipliği birbirinden kesin çizgilerle ayırmasıdır. Bu konu gazeteciliğin en temel konusu ve sorunudur. Çünkü gerçek gazetecilik, kendi temel ilkelerine bağlı yayın yapan gazeteciler eliyle patron ve siyasete açık patronaj sisteminden kurtulabildiği, özerkleşebildiği ölçüde gerçekleşir. Gelişen olayları, değişen koşulları hep bu temel ilkeler ışığında görmüş, yorumlamış olan Cumhuriyet gazetesi gazeteciliğin temel ilkelerinden de hiç ama hiç taviz vermemiştir.

Gazetenin bir yazarı, vakıf yönetim kurulu üyesi olarak bu görüşlerimi belgelemek isterim.

Cumhuriyet gazetesi baştan beri izlediği bu yayın çizgisini tam da yayın politikasının değiştiğinin iddia edildiği tarihlerde yayın ilkelerini yayımlayarak, anı belgeleyerek ortaya koymuştur.

Bu belge dört kişilik bir komisyon tarafından hazırlandı. Komisyonun üyeleri Güray Öz, Hakan Kara, Tora Pekin ve bu davada savcıların kimi sözleri kanıt gibi gösterilmeye çalışılan kendisinin böyle bir tanıklığı reddettiğini söyleyen Mustafa Balbay'dır. Hazırlanan belge Yayın Kurulu üyelerinin (Ali Sirmen, Prof. Dr. Emre Kongar, Şükran Soner) onayına sunulmuş, daha sonra Vakıf Yönetim kurulunca kabul edilip yayımlanmıştır.

Bu belgede vakıf senedinin girişinde yer alan temel bakış açısı yinelenmektedir. Bu bölüm şöyledir:

(GİRİŞ)

Cumhuriyet, ne hükümet ne de parti gazetesidir. Cumhuriyet yalnız Cumhuriyet'in, bilimsel ve yaygın anlatımıyla demokrasinin savunucusudur. Cumhuriyet, demokrasi fikir ve esaslarını yıkmaya çalışan her kuvvete karşı mücadele edecektir. Ülkemizde her anlamıyla gerçek bir demokrasi kurulması için bütün varlığı ile çalışacaktır. Cumhuriyet Atatürk devrim ve ilkelerinin açtığı "aydınlanma" yolunda, aklın bağınazlıktan, bilimin dinden bağımsızlaşması, Laiklik ilkesinin toplumca benimsenmesi için çaba gösterecektir. "İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Bildirgesi"ni demokrasinin evrensel anayasası olarak benimseyen Cumhuriyet, amaçlarına ancak Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığı ve bütünlüğü kapsamında ulaşılacağını temel ilke sayar. Kimliği, ilkeleri ve amaçları bu uzun süre içinde belirlenip toplumda kök salan Cumhuriyet'i aynı yörüngede yaşatmak Cumhuriyet Türkiye'sine, topluma ve Cumhuriyet okurlarına karşı bir ödev niteliğine dönüşmüştür. Cumhuriyet Vakfı, bu amacı yerine getirmek için kurulmuştur."

Yayın ilkeleri de bu belgede şöyle sıralanmıştır:

(MADDE 2/1, 2/2, 2/3, 2/11 ve 2/20)

2/1-Cumhuriyet gazetesi ve diğer yayınlarda temel amaç halkın haber alma hak ve özgürlüğünü sonuna kadar kullanabilmesinin sağlanması, bunun için gerekli özenin ve çabanın gösterilmesidir. Çabamız, adil ve açık fikirli olmak, çatışan değişik görüşleri irdeleyerek belli başlı bakış açılarına yer vermektir.

2/2-Bu amacı gerçekleştirmek için bağımsız, özgür ve nesnel yayıncılığın tüm kurallarına uymak zorunludur. Gazete, haberde gerçekliği, güncelliği, kamu yararını, nesnelliliği, dengeli ve adil olmayı, yorumda ifade ve eleştiri özgürlüğünü esas alır. Bu ilke yayıncılığımızda temel aldığımız insan ve yurttaş haklarının, kamu yararı ilkesinin de özünü oluşturur.

2/3-Kamu yararından, bir suçun açığa çıkartılması, yolsuzluk ve adaletsizliklerin aydınlatılması, kişi yaşamını etkileyen ciddi yetersizlik ve ihmallerin duyurulması, halk sağlığı ve güvenliğinin korunması, halkın yanıtılmasının önlenmesi ve insanların bilinçli karar vermesinin sağlanması hallerinde söz edilebilir.

2/11-Haber ve yorumlarda şiddet propagandası olarak anlaşılabilir türden yazı ve fotoğraflara yer verilemez.

2/20-Cumhuriyet gazetesi ve yayınlarında çalışanlar devlet ve hükümet yöneticilerinin, siyasi partilerin politikalarına, ulusal ve uluslararası politikalar alanında ön yargılara, resmi görüşlere değil halkın gerçekleri öğrenme hakkına dayanarak yayın yaparlar. Cumhuriyet mensupları inanmadıkları bir görüşü savunmaya ve meslek ilkelerine aykırı iş yapmaya zorlanamazlar.

Yayın ilkeleri okur temsilcinin görevleri konusunda şu hükmü içerir:

(MADDE 2/17)

2/17-Cumhuriyet gazetesi ve diğer yayınlarda açıklık, şeffaflık esastır. Gazete ve diğer yayınların ilkelere uygun olarak çalışıp çalışmadığı, haberciliğin temel unsurlarına uyulup uyulmadığını denetleyebilmek ve okurlara, kamu oyuna hesap verebilmek için Vakıf Yönetim Kurulu'nca Ombudsmanlık oluşturulmuştur. Ombudsman ya da Okur Temsilcisi tüm yapılmış yayınları ilkelere uygunluk açısından gözden geçirmek hak, yetki ve sorumluluğu altında görev yapar. İlkeler dışında editoryal servislerden ve idareden bağımsız olarak görevini yerine getirir. Temsilci, okur eleştiri istek ve önerilerini gazetenin editoryal ve idari yönetimine iletmek, gerekli durumlarda habere konu olanlarla haberciler arasında hakemlik yapmakla yükümlüdür.

Görüldüğü gibi okul temsilcisinin yayınların manipüle etme yönlendirme yetkisi yoktur. Temsilci yalnızca yayından sonra okurların dilek ve isteklerini, eleştirilerini editörlere ve yönetime iletmekle görevlendirilmiştir.

6 -

İddianamede tarafıma yöneltilen bir başka suçlama Cumhuriyet okurlarının isteklerini göz ardı etmiş olduğum iddiasıdır. Savcının iddiası aynen şöyledir:

"Cumhuriyet gazetesinin okur temsilciliğini yapan şüphelinin Cumhuriyet okurlarından gelen (CUMOK) tepkiler ve rahatsızlıkları yönetime aktarma adına bir girişimde bulunmadığı..."

Hiç kuşkusuz bu iddia, açıkça gerçekleri örtmeyi, bir algı yaratmayı, sizleri de yanıltmayı amaçlıyor. **Gerçek tam tersidir.**

Yayın ilkelerini biraz önce aktardım. 2/17. maddesi benim böyle bir görevi savaştırmamın önünde temel bir engeldir ve hiçbir zaman da bu kuralı ihlal etmedim.

Öncelikle Cumhuriyet okurunun özelliklerine dikkat çekmeliyim. Cumhuriyet okuru gazetesi ile çok yakından ilgili bir okurdur. Bunu da bana gelen yüzlerce iletiden, telefon iletişiminden ve mektuplardan biliyorum. Okur ilgili ve aktiftir ve bu aktivite öyle az sayıda okurla sınırlı değildir.

Peki savcı benim okurların isteklerine, eleştirilerine ilgisiz kaldığım, yanıt vermediğim, eleştirileri ilgili yerlere iletmediğim iddiasını neye dayandırıyor? Çok basit. Kendine CUMOK Koordinatörü sıfatını yakıştırmış bir kişinin iddialarına. Suçlama bu kişi ve çevresinde toplandığını iddia ettiği, sayıları kendi aktardığına göre 330 kişi olan bir grubun, *gazeteye bir bildiri ile başvurduğu, bu bildirin yayımlanmasını istediği, isteğinin yerine getirilmediği ve benim de bu isteği yönetime iletmediğim* şeklindedir. Koordinatör sıfatını kendine yakıştırmış kişi terörle mücadele biriminde verdiği ifadesinde, hem isteklerini yönetime ilettiklerini söylüyor hem de benim söz konusu bildiriye yönetime iletmediğimi iddia ediyor. Çift dikiş olmuştu ama yine de iletmiştim.

Ama önce saptayalım. CUMOK nedir? Bir örgüt mü? Yoksa gönüllülerden oluşan, gazetesine sahip çıkan, satışlarını artırmayı amaçlayan bir inisiyatif mi? Hiyerarşik bir yapısı mı var? Cumhuriyet gazetesinin 50 bin, 60 bin okuru CUMOK Cumhuriyet okuru olamıyorlar mı?

Bağımsız araştırma kurulu BİAK'a göre Cumhuriyet'in okunurluk oranının 2016 yılında 1 e 5 olduğunu hatırlatmakta yarar vardır.

Ayrıca gelişen teknoloji, internet olanakları, gazetelerini internet üzerinden okuyanların sayısını da önemli ölçüde artırmıştır.

Tüm Cumhuriyet okurları CUMOK' tur. Bunun dışında hiyerarşik bir örgütlenmesi olan, MYK'sı olan, kapıları kapalı bir teşkilat bilmiyorum. Kısacası birileri çıkıp biz Cumhuriyet okurlarını temsil ediyoruz iddiası ile ortaya çıkamaz, çıksa da ciddiye alınmaz.

Bu kendine koordinatör adını takmış kerameti kendinden menkul kişinin ve söz konusu bildiriye onayladıklarını söylediği 330 kişinin gazeteden talepleri hiç kuşkusuz ciddiye alınabilecek istekler değildi. Şu yazar atılsın, bu yazar öyle yazmasın, öteki yazar kınansın türünden istekler, hiçbir zaman hiçbir yerde kabul edilemez. Bu arkadaşların gazetenin fikri yapısı konusunda sağlam bir görüşe sahip olmadıkları anlaşılıyor. Cumhuriyet gazetesinde Atatürkçüler, sosyal demokratlar, sosyalistler, demokratlar, ulusalçılar, liberaller her zaman kendilerine yer bulmuşlardır. Yeter ki temel ilkelerden; **laiklik, cumhuriyet ve demokrasi ilkelerinden** taviz vermesinler.

Benim Cumhuriyet okurlarının isteklerini göz ardı ettiğim iddiası ise gerçekten çok çürüktür. Okur temsilcisi -Ombudsman olarak her pazartesi yayımlanan köşemin girişinde şöyle yazar: **"Okurlarımızın eleştiri, öneri ve dileklerini aşağıdaki iletişim bilgilerini kullanarak bize iletmesinden mutluluk duyacağız."**

Tamam, böyle yazdınız ama bakalım yerine getirdiniz mi, diyecekler bu köşede yayımlanan 1000'i aşkın ileticiyi göstererek yanıt vereceğim. Size de bu iletileri bir dosya halinde sunuyorum.

Bu iletilerin benim okurlarla kurduğum ilişkinin yalnızca bir bölümünü oluşturduğunu, bunların dışında yer darlığı nedeniyle yayımlayamadığım çok sayıda iletici olduğunu ve postayla, telefonla bana ulaşan çok sayıda okuru da kapsamadığını belirtmeliyim.

7 -

Bu kerameti kendinden menkul koordinatörün protestoları sonucu gazetenin satışının düştüğü iddiası da savcının yoğun çabasına karşın gerçekleri yansıtmıyor.

Gazetelerin satışları değişik nedenlerden azalabilir ya da artabilir. Cumhuriyet söz konusu olduğunda 2009 öncesi rakamlardan bir düşüş görülmesinin çok somut nedenleri var. Başlıcaları kamu kurumlarının Cumhuriyet alımından vazgeçmeleri, örneğin THY'de alımların durdurulması, bayilere baskı yapılması vd. nedenlerdir. Ayrıca sosyal medyanın önlenemez etkisi, kimi internet sitelerinin izin bile almadan gazeteyi neredeyse birebir aktarmaları da önemli bir etkidir. Ama buna rağmen gazetenin satış 50.000 bandının altına düşmemiştir. Koordinatör sıfatlı kişinin iddiaları ise hepten gülünçtür.

Kerameti kendinden menkul koordinatör, 3 Kasım 2016 tarihinde yani bizler gözaltına alındıktan üç gün sonra Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde verdiği ifadede, Eylül 2014 tarihinde Cumhuriyet'te boykot uyguladıklarını ve "boykot nedeniyle tirajı önemli ölçüde düşerek 20.000'lere gerilediği" söyleyebilmektedir. Ama yalanın burnu uzun, ömrü kısadır.

Basın İlan Kurumu'ndan alınan resmi rakamlar anılan tarihlerde yani boykot yaparak gazetenin satışlarını düşürdüklerini iddia ettikleri tarihlerde öncesinde ve sonrasında Cumhuriyet'in satış rakamlarının 50.000 - 55.000 bandında olduğudur.

Bu konu ile ilgili Basın İlan Kurumu belgesini sunuyorum.

8 -

Bir diğerk suçlama görevi kötüye kullanma vakfı zarara uğratma iddiasıdır. İddia şöyledir:

Vakıf Yönetim kurulu kararı alınmadan borca batık şirkete karşılıksız olarak borç verme işlemi ve Vakıf kaynaklarının bedelsiz olarak kullanılması."

Bu iddia öncelikle benim kısıtlı bilgimin bile isyan ettiği bir oksimoron içeriyor. Türk hukukunda ve sanırım hiçbir ülkenin hukuk sisteminde "karşılıksız borç verme" diye bir tanımlama yoktur. Borç veriyorsanız alan kişi - kurum genellikle faiziyle birlikte geri ödemeyi kabul eder. Tersine bağış olur, hibe olur. İkinci itirazım ya da anlamadığım "borca batık şirket" meselesidir. Burada söz edilen Yeni gün A.Ş. hala yaşadığına, iflas etmediğine ve gazeteyi çıkarmaya, personelin ücretlerini ödemeye devam ettiğine göre bu tanımlamada da bir tuhaflık var. Benim anlamakta zorlandığım konuyu avukatlarım ayrıntılı bir şekilde ele alacaklardır.

9 -

Ve son olarak benim bir BYLOCK'çu ile ve hakkında FETÖ'den soruşturma yürütülen bir kişiyle iletişim kurduğum iddiasına geliyoruz.

Kısa ve öz söylemek istiyorum. bir BYLOCK kullanıcısına telefon etmedim. Sözü edilen kayıt telefon numarasının benden önceki kullanıcıya aittir. 2015 yılından sonra abone olduğum numaranın eski sahibinin iletişimidir. Benimle hiçbir ilgisi yoktur. Abonelik ile ilgili belgeyi sunuyorum.

Ama ikincisi daha da komiktir. Hakkında FETÖ'den soruşturma yapılan bir kişiyle iletişim kurduğum iddiası da biraz ya da belki birazdan fazla komiktir. İletişim kurduğum iddia edilen kişi Çankaya'da bir pidedir, ben arada bir pide ısmarladığım pidedinin hakkında soruşturma yürütülen bir kişi olduğunu bilme şansına nasıl sahip olayım ki... Arada bir, en son da doğum günümde bir pide ısmarlamışız. Yine son edindiğim bilgi ise söz konusu kişinin FETÖ'den değil başka bir olay nedeniyle soruşturulduğunu ve olay hakkında takipsizlik kararı verildiğini gösteriyor. Demek ki savcının iddialarının en başına yazdığı bu iddia da boş çıkmış durumdadır. Peki savcılar, mahkemeler sundukları iddianamelerde hiç araştırmadan bu türden iddialara nasıl yer verebiliyorlar?

Savcıların hakkımdaki iddialarını tek tek ele almaya gayret ettim. Hiçbir delile, kanıta rastlamadım. Tüm iddiaları savcının severek kullandığını hissettiğim ifadeyle bir kül olarak reddediyorum. Tahliye edilmemi ve beraatimi talep ediyorum.

Güray Tekin Öz"

Odatv.com

Güray Öz

cumhuriyet

savunma

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar



Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.



ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

